

Leerkrachten slaan een brug tussen Brakel en Suriname

Jouw link met de wereld dat wordt vanaf januari de nieuwe leuze van het GO! Atheneum in Brakel. De school wil zijn leerlingen opvoeden tot 21-eeuwse wereldburgers. Onder deze schoolvisie brengen in januari drie van hun leerkrachten een werkbezoek van drie dagen aan een school in Suriname.

*DE VLAG VAN SURINAME EN DE VLAG VAN BELGIË ALS SYMBOOL VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING NOORD - ZUID.
FOTO DOOR LISA DE SCHRIJVER*

Drie leerkrachten van het GO! Atheneum in Brakel zullen in januari een werkbezoek brengen aan H.J. De Vriesschool in Saramacca, een district in Suriname, een school waar ze sinds vorig schooljaar een band mee hebben opgebouwd. Ze deden dit via Scholenbanden, een organisatie die inzet op de internationalisering van scholen met het oog op het uitbouwen van Noord- Zuid relaties. De bedoeling van het werkbezoek is om zo de gelijkenissen en verschillen tussen de twee scholen te ontdekken. De kennis en ervaringen die de leerkrachten daar vergaren nemen ze mee en willen ze later doorgeven aan hun leerlingen.

Kristof Vanslembrouck, opvoeder aan de school in Brakel vertelt: *“Alle collega’s van onze school kregen twee jaar geleden de kans om mee te werken aan dit project. Carla De Pessemier, Kurt Beckers en ikzelf hadden hier veel interesse in. We kregen keuze uit een tiental landen, daaruit hebben we Suriname gekozen. Een praktische beslissing want ze spreken daar ook Nederlands.”*

Vervanging Twinning project Marokko

De school zette zich vroeger ook al in voor internationale uitwisseling met hun Twinning project Marokko. Maar die subsidies zijn nu afgeschaft en dus begon de zoektocht naar een alternatief.

Vanslebrouck legt uit: *“We vinden het enorm jammer dat ons Twinning project gestopt is. Maar dat zijn nu eenmaal besparingsmaatregelen van de regering. Wat we nu wel missen in dit nieuwe project is dat we de leerlingen niet kunnen meenemen. We zullen nu met veel bagage terugkomen en dat meedelen aan de leerlingen, maar het zal natuurlijk niet hetzelfde effect geven. Vroeger konden ze mee naar Marokko maar dat zal voor Suriname niet gaan. De kostprijs ligt nu nog te hoog, we kunnen moeilijk aan ouders vragen zo een hoog bedrag te betalen voor een uitwisseling. Het zou fantastisch zijn moest dit in de toekomst wel mogelijk zijn.”*

Verloop werkbezoek

Van tien tot en met twaalf januari zullen de leerkrachten aanwezig zijn op de Surinaamse school H.J. De Vriesschool. Daar nemen ze deel aan verschillende activiteiten zoals het bijwonen van praktijklessen, koken, een sportdag en een educatieve tocht naar een fabriek en landbouwbedrijf.

Kurt Beckers, leerkracht zedenleer vertelt: *“Wij zijn zeer nieuwsgierig naar hoe alles daar in zijn werk gaat in die school. Hoe pakken zij onderwijs aan en hoe kunnen wij daar iets uit leren? We willen weten of er raakvlakken zijn maar we gaan ook zeker op zoek naar de diversiteit tussen onze scholen. Zedenleer is een vak dat verruimend werkt en ik zal deze kennis dus zeker kunnen integreren in mijn lessen. Na mijn bezoek zal ik de leerlingen meer kunnen bijleren over de Noord-Zuid-verhoudingen en de Surinaamse cultuur.”*

De leerkrachten vertrekken niet enkel naar Suriname om bij te leren over de werking in de school daar. Ze bekijken dit ook in een bredere context. Het is ook hun bedoeling om het land en de cultuur daar te ontdekken.

Vanslebrouck: *“Drie dagen om een beeld van de school te krijgen is voldoende, maar voor een beeld van het land is dat te kort. Daarom vertrekken we al in de kerstvakantie. We zullen daar in principe dan tien dagen aanwezig zijn. Zo hebben we genoeg tijd om het land zelf te ontdekken. Intensief wordt het zeker, maar zo krijgen we wel een volledig beeld”.*

Kristof Vanslebrouck en Kurt Beckers

Interesse leerlingen

De leerlingen van de school in Brakel kunnen heel dit project volgen via de schoolblog en ook in verschillende lessen leren de kinderen hierover. Beckers: *“Ik heb al een paar lessen gegeven in een aantal klassen over Suriname. We bespreken dan welke bevolkingsgroepen daar leven en de verschillende culturen, talen en levensbeschouwingen die daar aanwezig zijn. Het is een land dat zeer divers is, dat zie je bijvoorbeeld ook in hun keuken. Suriname heeft een heel rijke keuken met Oosterse, Aziatische en Afrikaanse invloeden.”*

De leerkrachten merken wel dat het moeilijk is om de interesse van de leerlingen aan te wakkeren. Vele vinden dit wel leuk maar zijn teleurgesteld dat ze niet mee kunnen reizen. Vanslebrouck: *“Er komt natuurlijk altijd de vraag: kunnen wij ook mee op uitwisseling? Het enthousiasme en de interesse van de leerlingen gaat dan ook zichtbaar naar beneden wanneer ze horen dat dit niet mogelijk is. Cultuur is sowieso een onderwerp die moeilijk aan te wakkeren is bij veel leerlingen. Ik denk dat ze soms ook nog te jong zijn om echt interesse in verschillende culturen te hebben. Toch willen wij ons steentje bijdragen om de jeugd proberen warm te maken voor cultuur en wereldburgerschap.”*

Om de leerlingen toch zoveel mogelijk te betrekken organiseerde het Atheneum al verschillende projecten. Zo zijn er onder andere al Belgische wafels gebakken op school. Hier werden foto's en filmpjes van gemaakt die verstuurd werden naar de partnerschool in Suriname. De twee scholen wisselden ook al groentepakketten uit. Deze waren gevuld met zaden en planten die typisch zijn voor het land. Zo kregen ze in Brakel chilipepers, bitawiri en tajerblad opgestuurd. De partnerschool kreeg in ruil daarvoor aardappelen, sjalotjes en zaden van rode biet, bloemkool en spinazie.

Vanslebrouck: *“We verdelen de projecten naargelang de interesses van de leerlingen. Zo heeft 1B twee picknickbanken gemaakt en de verschillende stapjes gefilmd en 4ASO heeft dan een voorstelling van België gemaakt in een PowerPoint.”*

Tolerantie en verdraagzaamheid

De leerkrachten zijn al twee jaar bezig met alle voorbereidingen en alles wat bij zo een reis komt te zien kijken zoals inenting tegen gele koorts, visums en toeristenkaarten. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze erg uitkijken naar het bezoek en hier zeer trots over zijn.

Beckers: *“ We leven steeds meer in een geglobaliseerde wereld, culturen komen steeds dichterbij elkaar. Het is een beweging die je niet meer kunt tegenhouden, we kunnen ons dus maar beter voorbereiden. Leerlingen toleranter maken voor andere culturen, dat is een lang proces dat stapje per stapje moet gebeuren en moet worden volgehouden door de jaren. Zo creëren we wereldburgers met een groter gevoel voor verdraagzaamheid.”*

Lisa De Schrijver